

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi március hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

Ítéletet :

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.392/2013/40. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott helyesen 2013. március 13. napjától 2014. május 26. napjáig volt előzetes fogvatartásban;
- a kiszabott szabadságvesztésbe a 2013. március 13. napjától 2014. május 26. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt számítja be a másodfokú bíróság;
- a lefoglalt bűnjelek közül a 3 db vérgyanús szennyeződés megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzi és azokat az iratok mellékleteként rendeli kezelni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 5.000 (ötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Pécsi Törvényszék 7.B.392/2013/40. számú, 2014. évi szeptember hó 29. napján kelt ítéletével a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete miatt 6 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetést börtönben rendelte végrehajtani, melynek tartamába az előzetes fogvatartásban eltöltött időt beszámította, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a lefoglalt bűnjelekről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen a vádlott felmentésért, védője a cselekmény eltérő minősítéséért és enyhítésért jelentett be fellebbezést. A másodfokú eljárásban a védő fellebbezésének irányát részben megváltoztatta, megalapozatlanság okából az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a tényállás, valamint a bűnösségi körülmények kisebb körű kiegészítése és pontosítása, valamint a bűnjelekre vonatkozó, illetve az előzetes letartóztatás időtartamára és beszámítására vonatkozó rendelkezés megváltoztatása mellett, a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A védelmi fellebbezéseket sem a hatályon kívül helyezés, sem a büntetés enyhítésére, sem a cselekmény eltérő minősítésére vonatkozóan nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság.

A vádlott javára bejelentett jogorvoslati kérelem alapján eljárva a másodfokú bíróság a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző eljárással együtt bírálta felül az elsőfokú bíróság határozatát. A felülbírálat során a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le az eljárást, a tényállást a lehetséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészíti ki, illetve pontosítja:

- a vádlott nyugdíjas, nyugdíjának összege havi 42.225 forint (bírósági iratok 36. sorszám);
- a vádlott a cselekmény elkövetésekor enyhe fokban ittas volt, (1,08 mg/l levegőalkohol);
- a vádlott a cselekmény elkövetése során nem 27 cm, hanem 13,5 cm pengehosszúságú kést használt, a kés teljes hossza volt 27 cm (számozatlan nyomozati iratok között található fényképfelvétel);
- a sértett sérülése 3 hét alatt maradandó fogyatékoság vagy egészségromlás hátrahagyása nélkül gyógyult (orvosszakértői vélemény 8. oldal).

A tényállás a fenti kiegészítésekkel mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A vádlott az eljárás során kizárólag bűnösségét ismerte el, beismerése azonban nem volt teljes körű, és az tényfeltárónak sem tekinthető. A tényállást az elsőfokú bíróság négy ittas ember vallomása alapján állapította meg. E körülmény a bizonyítékok értékelését alapvetően befolyásolta. Ezen túlmenően nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt sem, hogy a bírósági szakban a **sértett**

kihallgatására nem kerülhetett sor, mert a tanú ismeretlen helyen tartózkodott. E körülmények figyelembevételével mellett az elsőfokú bíróság az egymásnak kis mértékben kétségtelenül ellentmondó vallomásokat megfelelő módon értékelte és ténymegállapításairól kellően számot adott. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem tekinthető megalapozatlannak, így a védelem hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa sem foghat helyt.

A védelem kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás során nem hallgatta ki **a sértettet**. A büntetőeljárás törvény lehetőséget biztosít arra, hogy az ismeretlen helyen tartózkodó személyek esetében a nyomozás során tett vallomást a bíróság felolvasva tegye a tárgyalás anyagává a Be.296.§ (1) bekezdés a) pontja alapján. Ez jelen eljárásban megtörtént, így az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, amikor **a sértett** tanúvallomását felolvasva, azt bizonyítékként értékelte.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

A vádlott esetében a jogos védelmi helyzet megállapítására nem volt lehetőség. Elsősorban azért, mert a vádlott a házijogot sértő magatartásával, azzal, hogy az éjszakai órákban a ház lakóinak akarata ellenére az udvarba, sőt, a lakásba is bement, maga lépett a jogtalanság talajára. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállás sem ad alapot a jogos védelmi helyzet megállapítására.

Az eset körülményeiből, az elkövetés során használt eszközökből és az okozott sérülés elhelyezkedéséből, annak jellegéből az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a vádlott szándéka legalább eshetőlegesen a sértett életének kioltására irányult. A vádlott egy 13,5 cm pengehosszúságú késsel a sértett mellkasába szúrt oly módon, hogy az általa használt eszköz a szívtől mindössze 1 cm-re haladt el. Ilyen körülmények mellett a vádlott tudatában fel kellett merülnie annak, hogy a sértett egy ilyen sérülésbe bele is halhat. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlott terhére az emberölés bűntettének kísérletét, melyet a vádlott eshetőlegesen szándékkal követett el.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. A cselekmény elkövetése és a büntetőjogi felelősségre vonás között mindösszesen másfél év telt el. Tekintettel az 56. BK vélemény 10. pontjára, ez az időmúlás a cselekmény büntetési tételkeretét is figyelembe véve, nem tekinthető jelentősnek, így ezt enyhítő körülményként a vádlott javára értékelni nem lehet. Helyesen a vádlott visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő, így ezt a körülményt kellett a terhére értékelni.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott cselekményének tárgyi súlyát, a személyében felismerhető társadalomra veszélyességet tovább növeli, hogy a

vádlott korábban kivétel nélkül személy elleni erőszakos bűncselekmények elkövetése miatt került felelősségre vonásra.

A bűnösségi körülmények fenti értékelésére figyelemmel a törvényi minimumot alig meghaladó szabadságvesztés-büntetést a vádlott esetében nem lehet eltúlzottnak tekinteni, így annak enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. A kiszabott szabadságvesztés arányban áll a vádlott személyében felismerhető társadalomra veszélyességgel és az általa elkövetett cselekmény konkrét tárgyi súlyával is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytelenül szerepel, hogy a vádlott meddig volt előzetes fogvatartásban. A vádlottat a 2014. évi május hó 26. napján szabadították az előzetes letartóztatásból, így helyesen a Btk.92.§ (1) bekezdés alapján a 2013. évi március hó 13. napjától a 2014. évi május hó 26. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt kell a szabadságvesztés-büntetésbe beszámítani.

Az elsőfokú bíróság a lefoglalt bűnjelek közül 3 db vérgyanús szennyeződés megsemmisítését rendelte el. Az állandóan követett bírói gyakorlat szerint az ilyen bűnjelek, az anyagmaradványok és nyomhordozók megsemmisítésének nincs helye, azokat az iratok mellékleteként kell kezelni (BH.2008/296.) Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a bűnjelek megsemmisítését mellőzte és elrendelte, hogy azokat az iratok mellékleteként kezeljék.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a beszámításra vonatkozó rendelkezés, valamint a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés tekintetében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2015. március 18.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.392/2013/40. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.104/2014/8. számú ítéletében írt változtatásokkal a 2015. évi március hó 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke